

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

×

Nro 6 • Perjantaina 20. maaliskuuta 2009

60. VUOSIKERTA

Irtonumero 2 € (sis. alv 22 %)

Kurkijoen koululaiset yhdessä opettajansa Marina Nikolajevna Artemjevan kanssa odottavat jo kärsimättöminä uutta kenttätutkimuskautta.

Arkeologinen tutkimusretki Hämeenlahteen

Viime vuoden heinäkuussa Kurkijoen Hämeenlahteen tehtiin muinaistieteellinen tutkimusretki. Vetäjänä toimi Venäjän tiedeakatemian Karjalan tiedekeskuksen kieli-, kirjallisuus- ja historian instituutin arkeologisen osaston johtaja, historiatieteitten tohtori Svetlana Ivanovna Kotshkurina. Yhdessä vapaaehtoisten avustajien kanssa jatkettiin muinaisasutuksen kaivauksia Hämeenlahden rannalla kolmen kilometrin päässä Kurkijoen keskustasta. Jalmar Appelgren oli tehnyt täällä tutkimuksia tasan 120 vuotta sitten. Silloin paljastui outoja kivikasoja ja löydettiin paljon esineitä, kuten nuolia, veitsiä, koruja ja taloustavaroita.

Nämä uudet kaivaukset auttoivat valaisemaan entisiä epäselvyyksiä ja antoivat

aihetta uusiin kysymyksiin. Jo nyt voidaan varmuudella sanoa, että tämä paikka oli aikoinaan linnoitettu. Löydettiin perustukset tulisijoihin. Suojavalleja ja vahvennettuja portteja on säilynyt. Muinaislinnaa käytettiin 12.–14. vuosisadalla Karjalan kansan kuolintuokseksi aikana, jolloin Laatokan alueella käytiin vilkasta kauppaa.

Monien arvoitusten äärellä

Löydösten joukossa on taloustavaroita, kuten lukkoja, avaimia, veitsiä, kovanäköisiä ja puusepän työkaluja. Löytyi myös varttinan ja kangaspuiden osia, neulakoteloita ja saviastian palasia. Täällä ei siis pelkästään sodittu vaan tehtiin työtä: kehrättiin, kudottiin, ommeltiin

vaatteita ja keitettiin ruokaa. Joku nainen oli aikoinaan kadottanut kauniit korunsa, joukossa rintaneuloja, solkia ja helmiä. Nyt muutaman vuosisadan kuluttua retkikunnan jäsenet löysivät niitä. Retkikuntaan kuului lapsia ja aikuisia Hiitolasta, Kurkijoelta, Lasasesta ja Lahdenpohjasta.

Uusien löytöjen myötä heräsi uusia kysymyksiä. Toistaiseksi on epäselvää, kuinka täältä saattoi löytyä hirvenvasa- tai hevosenvarsa-aiheinen koru. Tällaisia riipuksia tavataan usein Laatokan vastapäisellä, sen eteläisellä rannalla asuvilla heimoilla (nykyiset vepsät). Tämä koru näyttää olevan vanhempaa perua kuin muut löydökset. Jäi vielä monia arvoituksia, joiden ratkaisu siirtyy seuraavaan vuoteen.

Nuorten ”arkeologien” kokemuksia

Artjom Katkov, 7-luokkalainen: ”Olin ensi kerran mukana kaivauksissa. Halusin tietää, miten ennen asuttiin, miten sodittiin ja mitä ihmisille tapahtui.” Maksim Kaljonov, 8-luokkalainen, ja Zhenja Kaljonov, 9-luokkalainen: ”Opimme uusia asioita, kuten kuinka saarille rakennettiin linnoituksia, kuinka aikoinaan elettiin sekä millaisia koruja ja työkaluja käytettiin.” Vitali Artemjev, 9-luokkalainen: ”Saimme selvittää muinaislinnan sijaintia ja tehdä kaivauksia siellä missä Appelgren työskenteli 120 vuotta sitten, pitää käsissämme 1100-luvun korua ja tarkastella saviastian palasia.” Sveta Sorokina, 8-luokkalainen, ja Diana Koltchina, 9-luokkalainen: ”Saimme tutustua arkeologin ammatin. Jokainen löydös yllätti ja sekin, kuinka yksinkertaisesti ja ymmärrettävästi Jaroslav ja Svetlana Ivanovna selvittivät meille kaiken.”

Hiitolan ryhmää johtivat opettajat Tatjana Nikolajevna Knysh ja Nina Petrovna Kozlova. Seuraavassa ryhmän kokemuksia.

Julia Apennikova, 9. luokan oppilas: ”Arvostan tilaisuutta syventyä oman kotiseutuni historiaan. Minulle selvisi muun muassa mikä oli muinaislinna ja miten muinaiset karjalaiset asuivat. Muinaistutkijan työ on

Tässä lehdessä mm.

Perinteitä Pöytyältä – Kurkijokelaisia kunnalliselämässä	5
Kurkijoki ja Hiitola esiteltiin Helsingissä	6
Juureva juurettomuus	7
Yrtit maustavat ja hoitavat	8

Toimitus on avoinna tiistaisin ja perjantaisin klo 9-14.

Seuraavat lehdet ilmestyvät 3.4., 17.4., 8.5., 29.5.

Miten hirviriipus on löytänyt tiensä tälle puolelle Laatokkaa. Eteläisellä rannalla asuvat heimot, kuten vepsät, ovat käyttäneet niitä.

mielenkiintoista, mutta samalla hankalaa ja raskasta. Riemastuin, kun löysin yli kaksisataa vuotta vanhoja saviastian palasia. Tämä tutkimusretki pysyy mielessäni koko elämäni ajan ja kerron siitä lapsilleni.”

Artjom Kornijenko, 9.

Jatkuu siv. 4

Dima Karavajef Hiitolasta: ”Minua halutti kovasti tietää, millaisia aseita karjalaiset soturit pitivät. Kaivaukset täydensivät tietojani muinaisten karjalaisten elämästä. Muinaistutkimus on mielenkiintoista. Tulevaisuudessa aion tehdä tieteellistä tutkimustyötä.”

Kulmaveitsi

20.3.2009

Olen juhlinut

Kuukauden sisällä on perheessämme vietetty häät ja miehen syntymäpäivät, viime vuonna lapsenlapsen ristitiäiset, minun ja anopin syntymäpäivät. Neljät näistä juhlista on pidetty kodissamme. Sen katon alle on koontunut kymmeniä ja kymmeniä ihmisiä, sukulaisia useammasta suvusta, ystäviä ja tuttavlia. Ihmisiä, jotka nyt tapaavat toisensa ensimmäistä kertaa tai jotka ovat tavanneet joskus vuosia sitten.

On mielenkiintoista seurata keskustelujen kehittymistä: Oletko kotoisin täältä, oletko asunut täällä jo kauankin, mistä vanhempasi olivat? Kuinka ollakaan, jossakin vaiheessa löytyy yhteinen linkki. Niin kuin viime viikonloppunakin mieheni juhlista. Hänen partiolauskaverinsa totesi, että hänen sukulaisensa on asunut aivan liki nykyisiä naapureitamme. Ei siis ihan meidän naapurissamme, kun täällä maalla matka naapuriinkin lasketaan kilometrimittalla. Näin löytyi yhteys naapurimme ja mieheni partiokisakumppanin välille. Siitä alkoi juttutuokio, joka jatkui mielenkiintoisena pitkään iltaan tuvan pöydän ja kahvikupillisen ääressä, löytyi muutakin yhteistä; luonto, metsä, vaeltaminen, retkeily.

Jokaisessa juhlassa löytää myös itse jotain uutta. Joku sukulaisen kertoma tarina omasta suvusta, joku tapahtuma, joka on sattunut silloin kun olen ollut x vuotta jne. Elämäni historia täydentyy ja selkeytyy. Vastaavasti taas

tiedot puolison historiasta auttavat ymmärtämään hänen näkemyksiään ja toimintatapojaan.

Sukujuhlat ovat oivallinen paikka tutustua omiin juuriinsa. Toinen avartava paikka ovat sukkokoukset. Vuosi vuodelta perustetaan yhä uusia sukuseuroja, jotka lähtevät selvittämään oman sukunsa historiaa ja sitä kautta löytämään tänä päivänä eläviä uusia sukulaisia. Sukukokouksiin osallistutaan runsaslukuisesti ja yllättävää kyllä, myös nuorempi sukupolvi on niistä kiinnostunut. Yhdessä kysellään, mitä samat juuret menneisyudessa antavat tämän päivän elämään, vai antavatko? Ainakin se elämisen rikkautta lisää, kun toteaa olevansa osa suurta kokonaisuutta, omaa sukua.

Sanotaan, että ihminen voi elää täysipainoisesti tätä päivää vain, kun tietää, mistä on tullut ja mihin on menossa. Suuria asioita! Mielenkiintoisia tutkittavia!

Karjalaiset sukujuuret omaavalle se voi olla muita haasteellisempaa, onhan Karjalan kansa ja myös kirkonkirjat tehneet pitkiä taipaleita sota- ja sopeutumisvaiheen aikoina.

Näin kevään korvalla, jolloin sukujuhlien ja sukkokousten kulta-aika lähestyy, toivotan teille uteliasta mieltä, kyselevää asennetta ja mielenkiintoisia löytöjä sukujenne ja itsenne parissa.

Helena Sulavuori

Kuolleita

Rakkaamme

Aune Inkeri SIIRA

s. 30.7.1924 Kurkijoki
k. 21.2.2009 Lahti

*Taivaan linnut, tuulet maan seuraksesi sinne saat.
Kipua sä tunne et, hiljaisuutta kuuntelet.*

Lämmöllä muistaen
Sisarusten perheet

Saatoimme Aune-tädin 7.3.2009 ukon viereen
Levon hautausmaalle.

Muista surussa Kurkijoki-adressilla
hinta 12 €, saatavissa toimituksesta

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ
www.kurkijoki.fi

Toimitusneuvosto: Liisa Koistinen, Lauri Laukkanen,
Tapio Nikkari, Jaakko Taitonen ja Leena Virtanen

Toimitussihteeri: Helena Sulavuori
ja toimittajina kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Toimitus: Koulukuja 7, 32200 Loimaa
Avoimna: Tiistaisin ja perjantaisin klo 9–14
p. (02) 762 2551, 050-521 3336, toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää lähetettyjä aineistoja. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmäkseen ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 60 centtiä/mm + alv 22 %
Mustavalk. 45 centtiä/mm + alv 22 %

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimites annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 12 mennessä.

Lehti ilmestyy pääasiassa joka toinen perjantai. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi..... 35 euroa
6 kk..... 20 euroa
3 kk..... 12 euroa
Pohjoismaat 39 euroa
Muualle 46 euroa

Tilinumero: LSOP 523900-4897
Y-tunnus 0204020-9
Sivunvalmistus:
Etusivupaja, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki
ISSN 0782-5668

Muistettavaa

Hiitolan Pitäjaseuran järj. pilkki- kilpailut la. 21.3 klo10-14 Kokoon- tuminen Suodenniemen Putajan rantasauna. Ajo-ohje Pori-Tampere tie n:o 11 Putajan Seon kohdalta käännytään Suodenniemelle josta opasteet perille. Kaikki ovat tervetulleita. Lisät. Seppo puh. 050 5857472 tai Raija 040 5387401

Kalakurjet: matka-aikataulu pilkkimatkalle Kurkijoelle 27.3.-29.3. Mellilä Mukkelsin pysäkki klo 4.15, Hirvikoski apteekin pysäkki klo 4.30, Puistokatu 39 Loimaa klo 4.40, Loimaa as klo 5.00, Helsinki Kiasma klo 7.00.

Kurkijoki-seura ry järjestää yhdessä Vpl. Pyhäjärvi-seuran ry kanssa retken Naantaliin ja Kultarantaan. Lähde kanssamme alkukesän kukkaloistossa kylpevään Lounais-Suomeen la 6.6.2009. Matkan hinta seuramme jäsenille ja heidän ystävilleen on 40 euroa/henkilö. Ilmoittautumiset mielellään jo pikapuoliin, mutta viimeistään 30.4.09 mennessä Riitta Sainio puh 040-5447 582 tai Sakari Karsila puh 0400-210208. Huom! tarkempi ilmoitus Kurkijokelainen 8, 17.4.2009

Tontti suvun toinen sukuseurakokous la 11. heinäkuuta 2009 klo 11 Lahden kansanopistolla os. Harjukatu 46, 15100 Lahti. Ohjelmassa mm. - Kari Tontin täydennetty esitys Tontti suvusta - suvun esilläolevien henkilöiden esittelyjä ja puheenvuoroja - Pekka Tontin musiikkiesityksiä - päätetään seuran toiminnan suuntaviivoista - esitellään suvun internetsivusto. Ohjelmaan kuuluu yhteislounas ja kahvit. Tilaisuudessa on mahdollista täydentää omia ja lähipiirin tietoja sukuselvitykseen. Ilmoittautumiset osallistumisesta suvun internetsivustolle: <http://web.me.com/tontit> tai puhelimitse Matti Tontille 050-5646201 toukokuussa ja

NIMIPÄIVÄT	
Maaliskuu	
20 Pe	Kevätpäivän- tasaus, Aki, Kim, Joakim, Jaakkima
21 La	Pentti
22 Su	Marian ilmestyspäivä, Vihtori
23 Ma	Akseli
24 Ti	Gabriel, Kaapo, Kaapro, Kaappo
25 Ke	Aija
26 To	Manu, Manne, Immanuel, Immo
27 Pe	Sauli, Saul
28 La	Armas
29 Su	Kesäaika alkaa, Jouni, Joni, Joonas, Joonas, Jonne, Jonni
30 Ma	Usko
31 Ti	Irma, Irmeli
Huhtikuu	
1 Ke	Raita, Pulmu
2 To	Pellervo

kesäkuun 15 pv. mennessä. Kaikki Tontit lähipiireineen ovat tervetulleita kokoukseen.

Karjalan liiton tapahtumakalenterista:

28.3.09 Karjalaiset ruokamarkkinat
28.3.09 Karjalan kielen alkeiskurssi
18.4.09 Karjalan kielen jatkokurssi
18.4.09 Pitäjä- ja sukumarkkinat
25.4.09 Karjalan kielen seminaari
28.4.09 Tutustumismatka Viipurin arkistoon

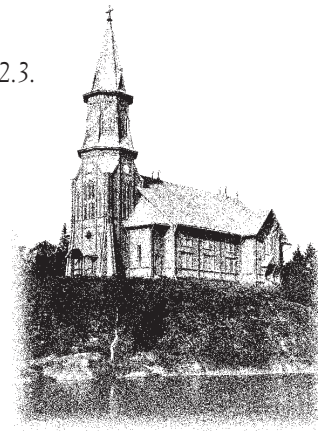
Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

Hartaus sunnuntailla 22.3.
Marian ilmestyspäivä

**Terve,
Maria!**

Ole tervehditty, Maria, sinä armon saanut!
Herra kanssasi!

Siunattu olet sinä, naisista siunatuin,
ja siunattu sinun kohtusi hedelmä! Luuk. 1: 28, 42

Marian-päivä on poikkeus paastonajassa. Silloin soi jälleen halleluja, koska riemuitaan Jeesuksen ihmeellisestä hedelmöitymisestä Marian kohdussa. Kirkossamme Marian ilmestyspäivä liitetään jouluun, koska tästä päivästä on yhdeksän kuukautta Jeesuksen syntymään.

Marian ilmestyspäivä koettiin ennen uskonpuhdistusta yhtä hyvin lännen kuin idän kirkkoissa myös vahvasti osana pääsiäisaikaa. Tähän traditioon kannattaa palata luterilaisessakin kirkossa. Nimittäin missä on Maria, siellä on myös Jeesus.

Erityisen sykähdyttävä kuvaus tästä ajatuksesta on nähtävissä Isenheimin alttaritaulussa. Sen maalasi saksalainen renessanssimaalari Mathias Grünewald (k. 1528). Teosta voi ihailla nykyään Unterlindenin museossa Colmarissa, Ranskassa. Teos koostuu kolmesta neljän maalauksen kokonaisuudesta, joissa kuvataan Jeesuksen elämään ja kuolemaan liittyviä tapahtumia. Yksi kokonaisuuksista katsoo Jeesusta Marian kokemuksen läpi.

Ensimmäisessä maalauksessa enkeli Gabriel ilmestyy Marialle ja ilmoittaa tämän raskaudesta. Toisessa Maria kylvee Jeesus-vauvaa enkelten musisoidessa taustalla. Kolmas kuva on säteilevä, ylösnoussut Kristus. Näiden kuvien alla on kuva ristiltä alas otetusta kuolleesta Jeesuksesta. Maria ja kaksi muuta naista surevat kuollutta ja alkavat valmistaa häntä hautaan.

Kuvien keskuksessa on Kristus, ihminen ja Jumala, kuoleman voittaja. Mutta myös Maria, Jeesuksen äiti on maalauksissa välttämätön. Marian ilmestyspäivänä kiitän Jeesuksen äidistä, ihmisestä ja naisesta. Koen suurta lohtua katsoessani Jeesuksen elämää Marian silmin. Viimeinen kuva tuo aina kyynleet silmiini.

Maria koki raskauden ja synnytyksen aivan kuin kuka tahansa nainen. Hän iloitsi kasvavasta lapsestaan, oli hänestä ylpeä ja välillä huolissaan aivan kuin kuka tahansa vanhempi. Mutta Maria joutui kokemaan sen mitä jokainen äiti ja isä pelkävät eniten maailmassa: oman lapsensa kuoleman.

Ensimmäisenä jouluna Maria piti sylissään pientä vauvaansa. Yli kolmekymmentä vuotta myöhemmin hän piti sylissään kuollutta poikaansa. Runoilija Rainer Maria Rilke hahmotti Marian ajatukset tuona hetkenä runossaan Pieta:

“Poikittain makaat siinä sylissäni,
enää en sinua voi
synnyttää.”

Tätä Mariaa muistamme Marian päivänä.

(Runo teoksesta Marian elämä, Rainer Maria Rilke, suom. Liisa Enwald)

Päivi Salmesvuori

Teologian maisteri Päivi Salmesvuori toimii tutkijana ja opettajana Helsingin yliopiston kirkkohistorian laitoksella.

Onks tietoo KYSYMYKSET?

- Milloin Suomeen rakennettiin ensimmäinen rautatie henkilöliikenteelle?
- Mikä on Kainuun maakuntakasvi?
- Mikä on pickana?
- Minkä maalainen mäkihyppääjä keksi V-tyylin?
- Minä vuonna keskiolut päästettiin ruokakauppoihin?
- Kuinka suuri on kuukaudessa rintamalisä?
- Kenen hengellisen johtajan ”maallinen nimi on Tenzin Gyatso?
- Kuka valittiin ensimmäiseksi tangokuningaksi Seinäjoella vuonna 1985?
- Miksi kutsuttiin 30-vuotiseen sotaan osallistuneita suomalaisia ratsumiehiä?
- Mikä on asukasluvultaan ja pinta-alaltaan maailman pienin maa?

20.03. Ps. 25:16-18. Käänny puoleeni ja ole minulle armollinen, sillä minä olen yksin ja avuton. Lievitä sydämeni tuska, ota pois minun kärsimystäni ja vaivaani ja anna anteeksi kaikki syntini.

21.03. 1 Joh. 5:20. Me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, jotta tuntisimme hänet, joka on Todellinen. Ja tässä Todellisessa me elämme, kun olemme hänen pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä.

22.03. Marian ilmestyspäivä. Luuk. 1:28,42. Enkeli sanoi: "Ole tervehditty, Maria, sinä armon saanut! Herra kanssasi! Siunattu olet sinä, naisista siunatuin, ja siunattu sinun kohtusi hedelmä!" Virsi 53:1 Nuori neitsyt Maria hämmästyen kuuli: "Tulet Herran äidiksi, hän on Kristus suuri."

23.03. Jes. 66:10. Iloitkaa Jerusalemin kanssa, te kaikki, jotka sitä rakastatte!

24.03. Jes. 55:1. Kuulkaa, kaikki janoiset! Tulkaa veden ääreen! Te, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa viljaa ilmaiseksi, syökää, ottakaa maksutta viiniä ja maitoa!

25.03. Ilm. 21:6. Valtaistuimella istuva lausui: "Minä olen A ja O, alku ja loppu. Sille, jolla on jano, minä annan lahjaksi vettä elämän veden lähteestä."

26.03. Ps. 145:15-16. Kaikki katsovat odottaen sinuun, ja sinä annat heille ruoan ajallaan. Sinä avaat kätesi ja hyvydestäsi ravitset kaiken mikä elää.

27.03. Ps. 84:6-8. Onnellisia ne, jotka saavat voimansa sinusta, ne, jotka kaipaavat pyhälle matkalle. Kun he kulkevat vedettömässä laaksossa, sinne puhkeaa virvoittava lähde, ja sade antaa heille siunauksensa. Askel askeleelta heidän voimansa kasvaa, ja he saapuvat Siioniin Jumalan eteen.

28.03. Jes. 55:2. Miksi punnitsette hopeaa maksuksi siitä, mikä ei ole leipää, vaihdatte työstä saamanne palkan siihen, mikä ei tee kylläiseksi? Kuulkaa minua, niin saatte syödä hyvin, te saatte nauttia parhaista herkuista.

29.03. 5. paastonajan sun-

Huom!

Lisätietoa Raija Laakosen juttuun Hiihtoneuvokset Ylläksellä, Kurkijokelainen 3 / 2009, 6.2.2009.

Toimitukseemme kirjoitti Veikko Sinkkonen, joka kertoi olevansa tuo jutussa mainittu etunimetön Sinkkonen. Veikko Sinkkonen kertoo syntyneensä Parikkalan Kaukolassa -49, muutta-neensa Parikkalan Koitsanlahteen ja sieltä edelleen Jyväskylään.

nuntai. Mark. 12:10-12. Jeesus sanoi: "Olette kai lukeneet kirjoituksista tämän kohdan: - Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on nyt kulmakivi. Herralta se on tullut, ja se on ihmeellinen meidän silmissämme." Neuvoston jäsenet olisivat halunneet ottaa Jeesuksen kiinni, sillä he ymmärsivät, että Jeesus oli vertauksessaan puhunut heistä. Mutta koska he pelkäsivät kansaa, he antoivat hänen olla ja lähtivät pois. Virsi 274:1. Kristuksen tähden menköön vain maailma tykkäänsä, kun kalleimpina aarteinain mä pidän ristiään.

30.03. Ps. 43:1. Hanki minulle oikeutta, Jumala, aja asiaani jumalatonta kansaa vastaan.

31.03. Jes. 29:13-14. Herra sanoi: - Koska tämä kansa lähestyy minua vain suulaan ja kunnioittaa minua vain huulillaan, koska sen sydän on vetäytynyt minusta kauas ja koska sen kuuliaisuus minua kohtaan on vain opittujen ihmiskäskeyjen noudattamista, niin minä teen uudelleen tälle kansalle ihmeellisiä, hämmästyttäviä ihmetekoja, ja sen viisaiden viisaus häviää ja sen ymmärtävääisten ymmärrys katoaa.

01.04. 1 Piet. 2:4-5. Tulkaa hänen luokseen, elävän kiven luo, jonka ihmiset ovat hylänneet mutta joka on Jumalan valitsema ja hänen silmissään kallisarvoinen. Ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi rakennukseksi, pyhäksi papistoksi, toimittaaksenne hengellisiä uhreja, jotka ovat Jumalalle otollisia Jeesuksen Kristuksen tähden.

02.04. Ps. 143:9. Herra, pelasta minut vihollisteni käsistä! Sinun luonasi olen turvassa.

Muistokirjoitus

Iivari Lausjärvi ent. Littunen 23.8.1913-16.8.2008

Olemme saattaneet haudan lepoon korkeaan ikään ehtineen kummisetäni Iivarin. Nyt, kun vietämme muistotilaisuutta, haluan palata menneisiin vuosiin ja muistella vähän kanssakäymistä setäni kanssa.

Iivari syntyi Kurkijoella, Saareksen kylässä 23. elokuuta 1913 perheen veljeksistä nuorimpana. Nuoruusvuodet kuluivatkin Kurkijoella, mutta kun aika oli tiukkaa, oli työn perään lähdettävä muualle. Sodan seurauksena kotiseudut ja lapsuuskoti jäivät lopullisesti rajan taakse, sisaret ja veljet hajaantuivat hyvin eripuolille Suomea, setäni

Etelä-Suomeen.

Muistellessani varhaista lapsuuttani perheidemme asuessa pitkän välimatkan päässä toisistaan, ei tapauksia ollut kovin usein, mutta kesäisin Iivari-setä kävi perheineen lomalla Kesälahdella.

Mukavina muistoina ovat ne päivät, jolloin hevosella mentiin heitä vastaan linja-autotien varteen, kun lopumatkalle ei ollut muuta kulkuyhteyttä. Kun sedän perhe viipyi meillä useampia päiviä, oli se myös hyvä työapu maalaistalossa, heinätoitähän tehtiin koko perheiden voimin. Teimme vierailuja myös Virkkalaan

sedän luo.

Vuodet kuluivat, me lapset molemmissa perheissä vartuimme, avioiduimme ja perustimme perheet. Iivari-setä on ollut mukana monessa tärkeässä juhlatilanteessa.

Kun sedän työrupeama alkoi täytyä ja eläkepäivät lähestyä, hän teki päätöksen muuttaa eläkepäiviksi Kerimäelle. Luulen, että päätökseen vaikuttivat karjalaiset sukujuuret ja se, että hänen tyttärensä Eeva-Maija oli avioitunut tänne. Hälvästä hankitulla kesäpaikalla setä vietti kesät lähes kolmenkymmenen vuoden ajan. Kalastus oli mieluinen harrastus ja siihen oli hyvät mahdollisuudet. Mökin vesiltä pyydettyjä muikkuja tuotiin tuliaisina joskus meillemme.

Kun välimatkamme heidän muuttonsa myötä lyheni, tapaamisemmekin lisääntyivät. Jokavuotiseksi perinteeksi vakiintui sauna-ilta Iivarin nimi- ja syntymäpäivän aikaan. Siinä me sitten yhdessä nautimme elokuun illasta ja totesimme, että taas on yksi vuosi takana meillä molemmilla.

Laina-tädin yllättävä poismeno toi elämään muutoksen, mutta setä jaksoi surun yli ja säilytti elämänsä ja löysi vielä valoa elämänsä tämän jälkeenkin.

Sodan käyneenä ja sen kauhut ja menetykset kokeneena veteraaniaasia ja -toiminta olivat hänelle tärkeitä. Usein hän muisteli nuoruusajankoja Kurkijoella sekä myös sitä ikävää, mitä sota toi tullessaan. Hän vieraili synnyinseudulla ja kotipihan raunioilla, se oli varmasti merkittävä kokemus hänelle.

Mielestäni setä oli omaan

elämäänsä tyytyväinen ja iloitsi siitä, että oli saanut olla niinkin hyvässä kunnossa ikäänsä nähden. Hän pystyi hoitamaan asiansa ja ajamaan autollaan pienet asiointimatkat ja mökkipolun.

Ratkaisevimmat muutokset terveydentilaan tapahtuivat sitten vuoden 2008 alkupuolella. Tuli sairaalareissuja, vuodeosastojaksoja, mutta myös aikoja kotona Kanervantiellä. Viimeisen kerran tapasimme sedän kanssa juuri kotona vähän ennen viimeistä vuodeosastolle siirtymistä. Olo oli jo väsynyt, mutta hän tuli autettuna kahvipöytään ja pystyi toimimaan itse, kun kahvitelimme. Hän söi tuli-aisiksi viemiäni mansikoita ja muuta välipalaa. Jutelimme siinä kaikenlaista ja tietysti puhuttiin tulevasta syntymäpäivästä, jota hän niin kovasti odotti. Sovimme, että silloin viimeistään taas tapaamme. Kyllä hän myönsi, että on joskus vähän vihainen siitä, että näin äkkiä terveys ja vointi huonontui. Elämänhalua olisi vielä ollut.

Luojamme päätti toisin ja ehkä hän näin valmisti setää täältä lähtöön. Uskonkin, että hän oli siihen valmis, kun lähtö tuli, viikkoa ennen 95-vuotispäivää.

Muistan lämmöllä hänet leppoisana, mukavana ja herrasmiehen oloisena, mutta kyllä hänessä löytyi vahvoja, voimakkaita ja peräänantamattomia luonteenpiirteitäkin. Ne olivat varmasti myös vahvuutena ja voimana pitkän, monivaiheisen ja vahvasti eletyn elämän aikana.

Pirkko Tiainen
puheesta muistotilaisuudesta 29.8.2008 Kerimäellä

Perhe uutisia

Neljä polvea Poskipartoja Sasun kastepäivänä 11.10.2008. Vas. Juha, Hannu, Anna ja Sasu Onni Olavi. Anna-mummo 97 v. 15.3.2009 kotoisin Kurkijoen Marianvaarasta.

Neljä polvea. Istumassa Helvi Ahokas o.s. Parkkali, Hiitolan Kilpolasta (Siikainen). Oikealla Pertti Ahokas Ylöjärveltä sekä Lotta Kähönen ja Taina Ahokas Nokialta.

Muistathan tehdä muuttaessasi osoitteenmuutoksen Kurkijokelaiselle?

Lehti ei saa uusia osoitteita tietoonsa automaattisesti. Postista saa "Osoite muuttuu" -kortteja, jotka kulkevat ilmaiseksi.

Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
puh. (02) 762 2551 tai 050-521 3336
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

- Javanaisen Jussi Räisälästä oli leikkisä mies. Kerran hän metsätoissa olleessaan poikkesi lähitaloon ja virkkoi: - Eihä miul oo mittää asiaa, mie vaan

tulin teil vähän yskimää. Mutta sitten hän jatkoi: - Kyl sitä nyt on tult lunta. Tuol metsäs sitä ol yhes paikas nii paljo, jot miul joka toinen jalka uppos.

Jatkoa sivulta 1

näkemään synnyinseutuni menneisyyteen. Tämä antoi minulle mahdollisuuden perehtyä kaukaisten esivanhempieni historiaan. Oli mahtavaa.“

O. V. Kornijenko, Artjo-min äiti: “Poikani osallistuminen kesällä arkeologisiin kaivauksiin herätti minussa myönteisiä ajatuksia. Olen iloinen siitä, että poika oli innostuneitten ja sivistyneitten ihmisten sekä ystäviensä piirissä ja lisäksi oppi arkeologin taitoja. Haluaisin osoittaa erityiset kiitokset Kurkijoen Hyväntekeväisyssäätiölle tämän tutkimusretken erinomaisista järjestelyistä.“

Katja Mamtchits, 9. luokan oppilas: “Kaikkia vaikeuksia muistellaan nyt hymyssä suin. Pääasia on tämä yhteisvoimin tehty työ ja löydökset, joista me olimme innoissamme. Löysin harvinaiset helmet. Kuvittelin heti itseni näitä helmiä kantavaksi karjalaiseksi kaunottareksi.“

Dima Karavajev: “Minua halutti kovasti tietää, millaisia aseita karjalaiset soturit pitivät. Kaivaukset täydensivät tietojani muinaisten karjalaisten elämästä. Muinaistutkimus on mielenkiintoista. Tulevaisuudessa aion

Veitsikotelo

tehdä tieteellistä tutkimustyötä.“

Vadim Denisov: “Tutkimusretken aikana miehistyyn ja vahvistuin, koska kannoin maata sangoilla. Sade ja aurinko eivät häirineet minua. Meillä kaikilla oli yksi päämäärä, löytää jotain arvokasta ja yllättää tällä Svetlana Ivanovna Kotchkurkina.“

Tutkimusretki toteutui Karjalan tiedekeskuksen, Kurkijoen kotiseutukeskuksen ja vapaaehtoisten avustajien ansiosta sekä Kurkijoen Hyväntekeväisyssäätiön myötävaikutuksella ohjelman Nro 4 “Sivistyslaitosten toiminnan tukeminen“ puitteissa.

Marina Petrova.

Käännös Tapio Nikkari

Vetoomus Lapinlahti kirjasta

Marina Petrova on nähnyt Suomessa tehtyjä luovutetun alueen kyläkirjoja. Hän kysyi, olisimmeko innostuneita tekemään kyläkirjaa yhteistyössä heidän kanssaan esim. Lapinlahdesta, johon hän on ihastunut. Lapinlahdestahan on jonkun verran tietoja Kurkijoki kylästä kylään (loppuunmyydyssä) kirjassa ja varmasti Kurkijokelaisessakin, jos joku osaa kaivaa jutut esiin. Lisäksi Lapinlahdesta kerrotaan Marinan ja hänen miehensä ylläpitämällä nettisivuilla <http://www.kirjazh.spb.ru/gazet/pod8.htm> Löytyisiköhän lapinlahtelaisia muistelemaan kyläänsä?

Arkeologiasta kiinnostuneet ovat jälleen kesällä tervetulleita kaivamaan Laitilan Vainionmäen viikinkiaikaista polttokalmistoa

Esihistoriasta kiinnostuneet pääsevät jälleen kesällä 2009 kokeilemaan arkeologin työtä. Museovirasto järjestää heinä-elokuussa kaksi viikkoa kestävästä yleisölle avoimen tutkimuskaivauksen Laitilan Vainionmäen muinaisjäännösalueella. Yleisökaivaus järjestetään jo kuudennen kerran. Kaivauskohde on pääosin viikinkiaikaan (800–1000 jKr.) ajoittuva polttokalmisto. Odotukset ovat jälleen korkealla, sillä aikaisempinakin vuosina harrastajakaivajat on Vainionmäellä palkittu runsailla löydöillä.

Vuonna 2008 Laitilan yleisökaivaukseen osallistui noin 50 vierailevaa kaivajaa. Kaivaukselta saatiin talteen yli 40 000 löytöä. Suurin löytöryhmä oli polttokalmistoille tyypillisesti palaneet luut, joita oli yli 30 000 kpl. Löydöt olivat myös tutkimuksellisesti hienoja. Talteen saatiin mm. kalmiston ensimmäiset tunnistetut hopearahojen kappaleet.

Kansainvaellusajalle ajoittuva pieni suoraajalkainen solki herätti uusia kysymyksiä kalmiston ajoituksesta. Kaivauksen näyttävimmät löydöt olivat kaksi massiivisen kierrevartaisen kaularenkaan puolikasta. Myös kalmiston rakenteesta saatiin uutta tietoa.

Vuonna 2009 Vainionmäen tutkimuskaivaus järjestetään 27.7.–7.8.2009. Kaivauksen kenttätöjohtajana on tutkija Esa Mikkola.

Kaivausprojektin johtajana toimii osastonjohtaja Marianne Schauman-Lönnqvist.

Kaivaukseen osallistuminen ei edellytä aiempaa kokemusta arkeologisista kenttätöistä. Lyhin mahdollinen osallistumisaika on yksi työpäivä. Osallistumispäivien määrää ei ole rajoitettu. Osallistujia voidaan kaivausteknisistä syistä ottaa mukaan enintään 20 henkeä / kaivauspäivä. Osallistumismaksu on 10 € / päivä tai 40 € / viikko. Kaivauksille tulee ilmoittautua kirjallisesti viimeistään 17.7. Osallistujat otetaan ilmoittautumisjärjestyksessä.

Kaivaukseen voi tulla tutustumaan ilman ennakkoilmoittautumista. Suuremmista ryhmistä on kuitenkin hyvä ilmoittaa etukäteen joko kenttätöjohtajalle tai Arkeologiakeskus Untamalaan.

Kaivauksella järjestetään molempien viikkojen tiistaina, keskiviikkona ja torstaina n. klo 14.30–15.15 yleisöluento, johon myös vierailijat voivat osallistua maksutta. Luentoaiheet käsittelevät rautakauden erikoiskysymyksiä sekä Laitilan alueen esihistoriaa ja nähtävyyksiä.

Lisätietoja kaivauksesta, ohjelmasta, ilmoittautumisesta ja majoittumisesta sekä ajo-ohjeet löytyvät Arkeologiakeskus Untamalan verkkosivuilta osoitteesta: <http://www.nba.fi/fi/yleisokaivaus09>

Saviastian palasia Kurkijoella järjestetystä kaivauksesta.

Karjalaiset piiraat ja pääsiäisherkut tutuksi!

Karjalainen ruokaperinne ja erityisesti pääsiäisajan karjalaiset herkut tulevat tutuksi karjalaisilla ruokamarkkinoilla lauantaina 28.3.2009. Karjalaisen ruokaperinteen kirjo on moninainen, onhan lähes jokaisessa karjalaisessa pitäjässä ollut oma erityisruokansa. Karjalainen ruokakulttuuri kestää aikaa; myös uusia karjalaisia herkuja tulee saataville jatkuvasti.

Tehkäämme tutuksi tsupukat, sultsinat, sulhaspiiraat, pääsiäisen pasha ja kulitsat. Miten eroavat toisistaan tarjottavat Kannaksella, Laatokan Karjalassa, Viipurin seudulla ja muualla luovutetussa Karjalassa. Markkinoilla on myös tietoisuuksia karjalaisista ruuis-

ta sekä työnäytöksiä. Ruokamessut on koko perheen yhteinen tapahtuma.

Tapahtuma Karjalatalolla, Käpylänselä, Helsinki-

ki, lauantaina 28.3. klo 11 – 15.

Tilaisuuteen on vapaa pääsy.

Iletti

*Et mie häppiin
Ko silviisi hetti nuri.
Siin harmaal asvaltil
maata röhnötin,
ko emäsika pahnuus.
Nii huvaks heitän
en evvääkää liikuttant.
Mikä ihme se ol ku
en lähtent livohkaa
pitki kattuu vitomaa.*

*Siin levällä ko lettua
ja kaik ympäril kahto.
Mikäs siin loikois
untuvaine ol olo.
Kaik nii pehmiit,
ku ois leijunt puumolis,
enneku silmät aukas
siin hyö sakkil vahti.
Jo jälkeepäi ilet.*

Anna

Merkkipäiviä

Katri Repo täyttää 90 vuotta

Katri Repo syntyi 29.3.1919 Hiitolan Veijalan Helakalliossa Ernest ja Ida Paukkusen yhdeksänlapsisen perheen kuudenneksi vanhimaksi.

Aidin kuoleman jälkeen hän joutui jo nuorena hoitamaan perheen emännöyttyä talvisodan alkuun asti ja hän avusti myös siskonsa perhetä aina sodan loppuun saakka. Talvisodan loputtua hän oli evakuoinnin yhteydessä myös mukana ajamassa karjaa talvipakkasessa nyky-Suomen puolelle.

Avioiduttuaan 2.9.1941 Kauhavalla Jaakko Revon kanssa, hän jo samana syksynä muutti takaisin Hiitoon ja myöhemmin miehensä kotipaikkaan Kurkijoelle. Vuonna 1944 syksyllä hän joutui taas lähtemään evakotielle. Eri vaiheiden jälkeen Revon perheen matka päättyi Alastaron Tammiaisiin, jonne he rakensivat talonsa ja alkoivat viljellä samaansa maapaikkaa aina eläkeikään saakka. Eläkepäiväänsä viettämään hän muutti Alastaron keskusta.

Hän on osallistunut yhteisten asioiden hoitoon eri järjestöissä ja yhteisöissä mm. Karjalaseurassa, Mar-toissa, Kotirintamanaisissa,

eläkeläisten ja näkövammaisten järjestöissä, lisäksi hän on kuulunut Säästöpankin isännistöön.

Toivotamme sydämelli-

sesti mukavia eläkepäiviä tädille.

90-vuotispäiväänsä hän viettää omaisten, sukulaisien ja ystävien kesken.

Kurkijokelaisia kunnalliselämässä

Vuoden 2008 viimeisessä numerossa alkanut artikkelisarja käsittelee kurkijokelaisten osuutta sijoitus kuntiensa kunnalliselämässä vuosina 1947-2008.

Perinteitä Pöytyällä

Pöytyälle sotien jälkeen sijoitetut kurkijokelaiset ovat todella kunnioittaneet perinteitään, sillä Pöytyällä toimii vieläkin Kurkijoella vuonna 1927 perustettu maalaisliitto-keskustapuolueen Kurkijoen paikallisosasto, yli kuuden vuosikymmenen kuluttua evakkovuosien alkamisesta.

Aktiiviset kurkijokelaiset saivat Pöytyällä aikaan sen, että 1953 pidetyissä kunnallisvaaleissa Pöytyän vasemmisto menetti enemmistönsä kunnanvaltuustossa. Ja erittäin pitkäksi ajaksi, niin kuin nyt näyttää. Karjalaisten aktiivinen yhteistointa paikallisten maalaisliittojen osastojen kanssa sai aikaan myös sen, että maalaisliitto-keskustapuolue sai kunnanvaltuustoon määränemmistön, joka kesti aina 2008 pidettyihin kuntavaaleihin saakka, kertoi Reino Rouhiainen.

Aktiivisen paikallisosaston työn ansiota lieenee, ainakin osaksi se, että Pöytyällä asuvat karjalaiset, jotka ovat pääosaltaan entisiä kurkijokelaisia ja heidän jälkeläisiä, ovat aina saaneet kunnan päättäviin elimiin, siis valtuustoon, hallitukseen ja eri lautakuntiin suhteellisesti ottaen hyvinkin lukumääränsä vastaavan edustuksen.

Yleisestä luottamuksesta ja hyvästä yhteistyöstä kertoo myös se, että Erkki Kiiski toimi kunnanvaltuuston puheenjohtajana peräti neljä valtuustokautta. Kunnanhal-

lituksen pitkäaikaisimmat jäsenet ovat Reino Rouhiainen jonka hallituskausi kesti 18 vuotta ja P.J. Rouhiainen, joka oli hallituksen jäsenenä 14 vuotta. Esimerkiksi Reino Rouhiaiselle on kertynyt erilaisia kunnallisia luottamustehtäviä yli viiden vuosikymmenen ajalta.

Pöytyän historiaa

Pöytyän seudulla on ollut ikivanhaa asutusta. Pöytyä on kuntana kirjattu jo 1300-luvulla ja seurakunnan historia ulottuu samoihin aikoihin saakka. Karinaisten kunta, joka erosi Marttilasta vuonna 1872 liitettiin Pöytyän kuntaan vuoden 2005 alusta. Yläneen kunta, joka myös on ollut Pöytyän takamaita 1300-luvulta lähtien kappeliseurakuntana ja itse näistyi vuonna 1875, liitettiin Pöytyän kuntaan vuoden 2009 alusta lukien. Pöytyän väkiluku nousi liitosten ansiosta 6285 henkeen.

Pöytyälle sijoitettiin kurkijokelaisia Raholan, Räihävaaran, Savojan ja Pohjiin kylistä noin 225 perhettä. Kunnan väkiluku nousi karjalaisten ansiosta yli 1000 henkeä ollen suurimmillaan vuonna 1951 jolloin asukaita oli lähes 6000 henkeä. Siitä väkiluku aleni vähitellen seuraavina vuosikymmeninä niin, että ennen vuonna 2005 tapahtunutta kuntaliitosta Pöytyän väkiluku oli noin 2500 henkeä.

Maata karjalaisten asutukseen oli Pöytyällä käy-

Pöytyän eräs kunnanvaltuusto.

Eturivissä pj. Erkki Kiiski. Muut karjalaiset kuvassa ovat Reino Rouhiainen, Arvo Virtanen ja Eino Kuopio.

tettävissä runsaasti, sillä Pöytyällä oli kaksi suurta kartanoa ja maan suurimpiin kuuluva pappilan virkatalo sekä kunnan maata pienempien yksityisten maanluovuttajien lisäksi.

Karjalaisia valtuustossa

Sotien ja asutustoiminnan ajoilta Pöytyän kunnan arkistoissa on pieniä puutteita. Vuosina 1947 ja 1950 pidettyjen kunnallisvaalien tuloksia ei löytynyt. Samoin jäivät puuttumaan vuoden 1956 kunnallisvaalien tulokset. Pöytäkirjoista löytyi maininta, että Pekka Kiiski on kuulunut kunnallislautakuntaan vuosina 1948 – 51.

Mainittakoon, että vaalikausien pituus oli vuosina 1947 – 53 kolme vuotta ja vuodesta 1956 lähtien neljä vuotta. Kunnallisvaalit pidettiin vaalivuonna syksyllä ja uusi valtuusto aloitti työnsä seuraavan vuoden alusta.

Vuoden 1953 vaaleissa valittiin valtuustoon karjalaisista ehdokkaista Matti Puhakka, Kauko Halme, Aarne Hongel, Matti Torkki ja Kaarlo Tukia. Vuoden 1960 vaaleissa valituiksi tulivat Kauko Halme, Heikki Kiiski, P.J. Rouhiainen ja Arvo Virtanen. 1964 vaaleissa menestys jäi heikommaksi, sillä valituiksi tulivat vain Heikki Kiiski ja P.J. Rouhiainen. Seuraavissa vaaleissa vuonna 1968 menestys sen sijaan tuplaantui, sillä valituiksi tuli peräti viisi karjalaisten edustajaa. He olivat Oiva Ketola, Erkki Kiiski, Eino Kuopio, Arvo Virtanen ja Reino Rouhiainen. Seuraavissa vaaleissa vuonna 1972 valituiksi tulivat kaikki muut edellä mainitut paitsi Oiva Ketola. Vuoden 1976 valtuustoon valittiin Erkki Kiiski, Reino Rouhiainen ja Pertti Vaitinen.

Vuonna 1980 ja sen jälkeen pidetyissä vaaleissa ei karjalaisuutta ole ilmeisesti enää pidetty itseisarvona sopeutumisen ja sulautumisenkin edettyä pitemmälle, sillä vuoden 1980 vaaleissa valituksi tuli vain Erkki Kiiski. Seuraavissa vaaleissa 1984 Kiiski sai seurakseen Väinö Torikan.

Vuoden 1988 vaaleissa tuli valituksi toisen sukupolven karjalainen Kauko Sinkkonen. Seuraavissa vaaleissa 1992 Sinkkosen lisäksi valittiin myös toisen sukupolven karjalainen Pekka Rasilainen. Heidät valittiin myös 1996 vaaleissa.

Vuoden 2000 vaaleissa nuorempien osuus lisääntyi kun valtuustoon valittiin Pirkko Riikonen, Pekka Rasilainen ja toisen sukupolven karjalainen Elina Keloniemi-Hurttila ja jo kolmatta sukupolvea edustava Jyrki Vartio. Vuonna 2004 vaaleissa oli mukana myös Pöytyään seuraavan vuoden alusta liittyvä Karinaisten. Valtuustoon tulivat valituiksi Elina Keloniemi-Hurttila, Hannu Ketola. (2. sp), Eero Kuisma, (2. sp), Pirkko Riikonen ja Pekka Rasilainen.

Kunnanhallituksessa ovat aiemmin mainittujen Reino Rouhiaisen ja P.J. Rouhiaisen lisäksi eri pituisia kausia toimineet Eino Kuopio, Arvo Virtanen, Kauko Halme, Pekka Rasilainen, Pirkko Riikonen, Matti Puhakka lieenee aikanaan toiminut lyhyen kauden kh:n puheenjohtajana.

Nuorempia ajatuksia

-Mielestäni karjalaisuus ei ole, valitettavasti, juurikaan ollut näkyvillä kunnallispolitiikassa ”vanhojen konka-

reiden” jäätyä pois. Tosin ei ole ollut mitään karjalaisuutta koskevia erityiskysymyksiäkään. Minulle on ollut mielenkiintoista kuunnella vanhojen tarinoita vuosien varrelta ja toivoisin niiden säilyvän ja siirtyvän nuoremmille sukupolville, tavalla tai toisella. Poliitikka tuntui tuohon aikaan olleen usein värikästä ja eläväiset siirtokarjalaiset saivat hyvin jalansijaa jäyhässä Varsinais-Suomessa, myös kunnalliselämässä, määritteli Elina Keloniemi-Hurttila.

Hän on toisen sukupolven kurkijokelaisia, syntynyt Pöytyällä. Kumpikin vanhemmista on kurkijokelaisia. Äiti on Tuulikki Keloniemi, os. Rasilainen. Tuulikin isä oli Kurkijoella, ja laajemmaltikin, tunnettu räätäli-Kusti ja Tuulikin aviomies Pekka Keloniemi, jonka isä oli Antti Keloniemi.

-Olin aikoinaan Pöytyän seurakunnan luottamustehtävissä ja siitä päädyin kunnallispolitiikkaan. Valtuustoon tulini valituksi ensi kerran vuoden 2001 alusta lukien. Valtakirjani uusittiin myös seuraavissa vaaleissa Karinaisten liittyttyä Pöytyään, samoin kuin viime syksyn vaaleissa Yläneen liittyttyä Pöytyään. Karinaisten kanssa tehdyn kuntaliitoksen jälkeen kunnallispolitiikka on ollut

melkoisessa pyörytyksessä. Nyt toivon, että voisimme rauhassa keskittyä kehittämään ja yhtenäistämään toimintaamme laajentuneessa kunnassamme, määritteli Elina Keloniemi-Hurttila.

Hän on aikanaan opiskellut sairaanhoitajaksi ja toiminut Loimaan aluesairaalassa 20 vuotta. Keloniemen perheessä on neljä lasta, mutta perhe ei estänyt äidin halua ryhtyä opiskelemaan uutta alaa vuonna 2006 jolloin hän aloitti ympäristösuunnittelijan opinnot Turun ammattikorkeakoulusta. Hän valmistuu uudelle alalle ensi joulukuussa.

-Kurkijokelaisuus on syntymäkodissani näkynyt aina ja ollut osa omaa elämääni. Olen kuullut runsaasti tarinoita omasta lapsuudestani sekä vanhempieni aikaisemmista vaiheista isoäidiltäni Sylviltä ja isoisältääni Antilta. Karjalan murre on tarttunut puhekieleeni, sillä usein ollessani sairaalassa töissä, moni potilas kiinnitti siihen huomiota. Murre merkitsee minulle kielen rikkautta ja kertoo juuristani, joista olen ylpeä. Kurkijokelaisuus on edelleenkin jokapäiväistä elämää myös vanhemmilleni ja isoäidilleni. ”Kurkijokelaista” luetaan aina mielenkiinnolla, sanoi Elina Keloniemi-Hurttila.

Arvi Heinonen

Reino Rouhiainen on ollut monessa mukana. Siitä todistaa viirien rivistö kirjahyllyn päällä.

Elina ja Hannu Hurttilan perhe Emmen rippijuhlien aikaan. Muut lapset Antti, Tuomas ja Vilma.

Kurkijoki ja Hiitola esiteltiin Helsingissä

Viime viikon torstaina oli Karjalatalolla Helsingissä Karjalan Liiton, pitäjaseurojen, ja –säätöiden sekä Ok-opintokeskuksen yhdessä järjestämä tilaisuus, jossa kahden tunnin aikana esiteltiin hyvin runsaslukuiselle yleisölle Hiitola ja Kurkijoki kivikaudesta nykypäivään saakka. Paikalle oli saapunut tarkkaavaisia kuulijoita ympäri Etelä-Suomen. Hiitolan esitteli **Sirkka Laaksonen** ja Kurkijoen **Eino Vepsä**.

Näiden ”pikakurssien” tuli sisältää mm. katsauksen pitäjän historiaan, asukkaisiin, elinkeinoihin sekä merkkihenkilöihin. Esitellyssä tuli käydä selväksi, millainen oli luonnonmaisema, liikenneyhteydet, uskonnot, kirkot ja hautausmaat, koulut, muistomerkit ja muut nähtävyydet. Muinaislöydöt ja varhaisin asutus tuli myös tuoda esille, samoin evakkojen uudet asuinseudut, sekä nykyisten kurkijokelaisten ja hiitolaisien asumiset ja kehitys. Piti kertoa myös, mitä on tehty synnyinseuduilla sieltä lähtömmme jälkeen ja miten on

toimittu uusilla asuinsijoilla muistojen vaalimisen merkeissä.

Aika, joka tehtävän esitelyyn oli annettu, oli todella liian lyhyt, sillä esittelystä piti selvitä puolessa tunnissa ja sen jälkeen oli varattu 15 minuuttia aikaa kysymyksille ja vastauksille. Se oli todella pintaraapaisu, aineistoa olisi useammiksi päiviksi, kertoi Eino Vepsä. Kurkijoesta ja sen muinaisesta elämästä, kulttuurista, historiasta ja nykypäivästä on runsaasti tallennuksia kuvina, kirjoina, museoina ja muistomerkeinä.

– Yksi tärkeimmistä tallennetun tiedon aarreaitoista on sanomalehtemme Kurkijokelainen, joka kuluvaan vuonna saavuttaa 60 vuoden iän. Lehtemme sivuilta ensimmäisestä numerosta alkaen löytyy sellaisia tietoja ja arvokkaita muisteluja, jota ei löydy vastaavassa määrin minkään muun pakkoluovutetun pitäjän kohdalta, sillä lehtemme ilmestyi kerran viikossa ja vasta muutama vuosi sitten alettiin sitä julkaista kaksi kertaa kuukaudessa. Vuodesta 1997

lähtien ovat hiitolaiset alkaneet tilata lehteämme ja myös osallistuneet sen toimittamiseen kirjoittamalla siihen. Täten olemme saaneet alenevan tilauskannan hitaampaan pudotukseen. Lehtemme sivuja on kauden vuosikymmen aikana painettu noin 22700 ja lehtiä noin 2760. Kun sitten ottaa mukaan Kurkijoesta kertovan monipuolisen kirjallisuuden, saadaan sivuja noin 26000. On siinä tutkijoille ja tuleville polville valtavat aineistot. Lisäksi ovat **Mauri Rastaan** ylläpitämät Kurkijoki-sivustot internetissä tuhansine kuvineen ja muine tietoineen täydentämässä kuvaa komeasta ja viljavasta kotiseudustamme, mainitsi Vepsä lopuksi.

Raija Laaksonen aloitti Hiitolan esittelyn hauskaasti Terttu Ketolan runolla, joka kuulemma kertookin melkein kaiken.

Olipa kerran suuri Hiitolan pitäjä, monet kylät, monet koulut, monet kartanot komeat. Asukkaita aika paljon. Vaurautta jonkin verran.

Kaikilla hyvä olla omassa kodissa asua, ei oo meil Hiitolaa enää....

Olipa kerran kaunis kirkko Hiitolassa, kellot soitti sunnuntaisin kutsui kotoiseen kirkkoon. Kauniina siellä kaikui urkujen mahtava ääni. Virret veisatti, saarnat kuunneltii, alttarin ääreen polvistuttiin. Ei oo meil kirkkoo enää.

Olipa kerran kaunis kotikylä, kauniin Karjalan

syllissä, lähettyvillä Laatokan. Maisemat mahtavat, mäet,... harjut,... marjaisat mansikkamaat. Käkikin kukkui siellä, taivas siinsi sinisenä ei oo kotikyllä enää.

Oli ennen.... vaan nyt. Kaikki on rajan takana, vieraan vallan valtaamana. Pois ovat pienoiset pirtit, pelloinkin on puskituneet, saasteita saanut Laatokka. Kadonnut on kaunis kirkko, tuhottu isien toimet,

sukupolvien saavutukset. Sota kaiken sen sai aikaan. Meni metsät... meni mannut... koko kylätkin katosi, puhumattakaan pitäjistä, tahi koko Karjalasta. Mutta muistot ei menneet meiltä.

Toki hän jatkoi vielä monipuolista Hiitolan esittelyä ja kertoi myös Hiitola-Säätiön, Hiitolaiset ry:n ja Hiitolan Pitäjaseuran nykyisestä toiminnasta.

Kuvia tunnistamassa

Ketä kuvassa? Mahdollisesti äitini Miina (os. Eronen) täti, Miina Äikää os. myös Äikää ja miehensä (Kalle?) sekä lapset Toivo, Saimi ja Emma Elisenvaaraasta. Kuva: Ojalaisen perikunta, lähettäjä Sylvi Ojala, Pyhäjärvi

Kokkelpiimää kot olois

Tää Rummunsuon poika Heinosen Upi, nykysi Ray Amerikanmaalt tahtoo tietää, mite se kokkelpiimä saatii aikaa ennenvanhaa. Ehä miekää siit muistant muuta, ku jot maituu pit hapattaa. A, jos mitä ei tiijä ni pittää käyvä ottamaa selvää. Ei muuta ku soittamaa mei kylän tytöl Kaartise Sirkal nykysi Pöyri, ei hää varmast loukkaavu vaik mie sanon tytöks. No häähä sit miul kerto tälle.

Täs se ohje tulloo. Osteataa lehmä, jos ei ennestää oo ihtel eikä naapuriskaa ole. Sit männää lypsyl ja pannaa se lypsylämmi maito sav`pottii tahe muuhu

uunii kestävää astiie, kukkurapotti ois paras. Tavalline kauppa maito hapatessaa tulloo mahottoma pahahajuseks, ei siit oikei kuvalista tule. Sit pistetää liitan kulmal tai johoki lämpimää paikkaa happenemmaa ainaki vuorokauveks. Pittää suorittaa tutkimuksii millo rupijaa sakkeutummaa. Ku se on vähä niiku viili ni sit tehää ristikkäist viillot pinnal, jot hera pääsöö nousemaa ylös.

Pannaa uunii mietoo lämpimää nii kauaks aikaa jot hera erottuu pintaa ja sakkii osa jää pohjal. Sen jälkee hera siilataa pois. Heran

voip käyttää leipätaikinas tahe vaik juuva, jos sielu sie-tää. Jäähytellää ja sekotettaa kurnupiimää tai maituu siihe jot siit tulloo juotavaa. Voita on tietyst pitänt kurnuta kuvallisen kurnupiimän saamist varte, ken tahtoo oikei sellasta kokkelpiimää mitä koton tehtii.

Näi yksinkertasta tää kokkelpiimän teko on. Voip niitä olla toisiiki tappoi, mut tällei Sirkka minnuu neuvo ja miehä tietyst mielellää annan tään ohjeen kaikil, ketkä vaa tahtoot. Jot kokkelpiimäsi terveisi vaa kaikil.

Anja

Kohtauspaikkana koti – jatkuu Kurkijoen Marttayhdistyksen teemana tänä vuonna

”Kohtauspaikkana Koti” tarkoittaa että martta-työtä ei tehdä vain ”turuilla ja toreilla” vaan ensisijaisesti opetetaan jäseniämme hoitamaan kotiaan ja ihmissuhteitaan niin, että aito ilo asuii kodeissamme, taidot karttuisivat uusien ideoiden kautta ja innostus marttatyöhön laajenisi myös nuorempiin. Tämän päivän Suomessa tarvitaan marttojen vuosisataista tietotaitoa ja asennetta monenlaisista haasteista selviytymiseen. Teemavuosi alkoi vuonna 2008 ja sama teema jatkuu tämän vuoden marttatoiminnassa.

Kurkijoen marttayhdistyksen vuoden 2008 toiminta on vuosikertomuksen mukaan ollut aktiivista. Yhdistyksen jäsenmäärä vuonna 2008 oli 87, jossa laskua edellisestä vuodesta 16 jäsentä, mutta ilonaiheen on ollut, että toiminnasta poisjättäytyneiden tilalle on saatu uusia jäseniä. Puheenjohtajana toimi Arja Schwartz, varapuheenjohtajana Marita Ventto, sihteerinä Eevi Kemppinen ja rahastonhoitajana Marja Tirri, hallitukseen kuuluivat Raija Hjelm, Sisko Sairanen, Airi Pullinen ja Marja-Leena Sätälä.

Toiminnan toteuttaminen on tapahtunut viiden

toimintaryhmän puitteissa: Aromäen-Piltolan, Kauhanojan, Metsämaan, Rummunsuon ja Pöytyän, joista kustakin on ollut edustaja yhdistyksen hallituksessa. Vastuu myös yhteisten tapahtumien järjestämisestä on jaettu eri toimintaryhmille.

Vuoden aikana on osallistuttu viiteen koulutukseen, joista suosituimpana Pyykki- ja puutarhakoulutus, osallistujia yhteensä 15 kahdessa eri koulutuksessa, muina koulutuksina Turvaa tupa, Tervetuloa Juhlaan ja Hallitus-martta koulutukset

Toimintaryhmien toimintaa

Marttailtoja on vuoden aikana ollut 49 kertaa ja osallistujia niissä 496 henkilöä, lisäksi luentoja ja kursseja on järjestetty 9 kappaletta, joissa osallistujia 77 henkilöä. Suurimpia tapahtumia ovat olleet toimintaryhmien järjestämät pikkujoulu- ja adventtijuhlat, jotka ovat keränneet kaikkiaan 67 osallistujaa.

Muu aktiivinen toiminta on kohdannut kaikki ikäluokat. Lapsille on järjestetty lettukestejä ja vanhainkotiavierailut ovat olleet osa toimintaa. Omasta hyvinvoinnista on pidetty huolta jumppaamalla, järjestämällä savu- ja rantasaunailtoja sekä pitämällä hiihto- ja ulkoilupäiviä. Toimintaryhmien puitteissa on järjestetty perunapitoja ja erilaisia askarteluiltoja mm. harrastettu posliini tuputusta. Yhdistys on osallistunut ”Taide ja käsityö” sekä ”Osaava nainen” messuille ja järjestänyt kesäteatteri- ja teatteriretkiä, osa jäsenistä on osallistunut myös Saarenmaan retkelle.

Yhdistys on antanut stipendin yhdelle koulunsa päättäneelle

Yhteistyötä yhdistys on tehnyt eri marttajärjestöjen lisäksi mm Loimaan seurakunnan 8-Neuvontapiirin sekä myös Kurkijoki-Säätiön kanssa. Kurkijoen marttayhdistys ylläpitää vuosittain Kurkijoki pitäjäjuhlien ravintolaa.

Martat

60 VUOTTA SITTEN...

”No vielä Sieki elät!”

Ettehä usko ihmettä mite miul tul hyvä miel ja iha miun suutain nauratti, ku sain kätehein tämän pienen koepallon, tämän ”Kurkijokelaisen” näytenumeron. ”No, vielä siekii elät, kurkijokelaine henk, etkä näkky vähäl meinoo kuollakkoa” mie aattelin. Tälviisihä myö nyt voijaakii sitä henkii ja yhteyttä säilytellä, jos voa tahotaa ja kyvetää. Luulisha tuota halluuki oleva. – Eihä myö nyt kuitenkin tahottas kokonaa sulloutuu ja hajota kaiken maailma tuulii. – Tämä ”Kurkijokelainen” on nyt meil niinku se entine Poapelin torni mitä jokahisen meijän pitäs rakentaa siin mieles, jot ei hajottas ”yl koko moanpiirin” niinku ne entiset Israelin lapsetkii sitä rakensiit. Niinku myö tiijetää ni hejä yrityksiese män myttyy, kun hejä kiellet sekotettii. Se sama kielen sekkautumineha se on käymäsilleä karjalaisillakkii. Väkehä se voip ajanpitkeä sekkautuu jos ei Karjalaa peässä takasi vuoskymmeni, mut eihä se viel tält sukupolvelt unehu, jos ei tahota unneuttoa. Lapsiihä sitä pitäs väkvointoase mukkoa jokahisen koitella muistuttoa ja neuvoi karjalaisuutta. – Vaik eihä teä Karjalan murre miunkoa mielestään kaikkein kauneinta murretta oo eikä meijän kirjakielen verosta, mitä meijän jokahisen pitäs opetella ja osata käyettä sillo, ku mis tarvitoa eikä sunkoa opetella mittä muuta murretta Karjalan murtien rinnal! Ei myö kuitenkin opita kuvallie milloikoa ”möökimää”. Ain ne kuitenkin paikallist eläjät tuntout meijät karjalaisikos. Myö ollaa voa karjalaisii, mut ei olla kerjäläisii. Ei olla turhii ruikuttamas menetyksijäämmä onnellisimpiin ovil. Ei ne kuitenkaa usko, eivätkä sen paremmi ossoa ota. Kiitetä voa muil muita maita, ihtelle ommii maita ja muistelloa männeitä keskeneämä.

Nyt jos alkas tähä Kurkijokelaisie virrata uutisii, pakinoi, kirjoituksii ja ilmoituksii jokapuolelt, mis kurkijokelaisii assuu Alas-

tarolt, Virttaalt, Seutulast, Pöytyält, Perniöst, Joalast, Metsämoalt, Melliläst ja mis ikinä meit asunuoki, ni antasiit ain sillo tällä tähä lehtie kuulumisijoa ja tietolitoa elämästeäse – ni eiks ois mukavoa? Ei paljo tarvittis enneä kirjevaihtoikoa – ies sukulaisiin keske. – On sit voa keksitty mukava ja satutuva nimki, täl meitä lehel! – ”Kurkijokelaine” se neät merkiht muis pitäjis sammoa ku piiska, mitä joisaki rantamoan kylis meijä pitäjäs tehtii kauppa tavaraks hevostiehe varte, – tahe oioissha ne miehetki toisinoa tarvinniet). Piiskajokelaiskii taisiit naapurit toisinoia meit mainita. – No mitäs näist. – Kyllä myö karjalaisit ja kurkijokelaisitki taitasimme monta kertoa piiskokii tarvita puhheihemma takkei. – No antoa sen siit tästpuoli voa paukkuu! Ei siint pie sunkoa suuttuu eikä loukkaatuu kenenkeä, jos toisinoa vähä se kohtki satus! Huumorintaju sanotoa oleva henkevyyve merk. Se on hyvä yksniitine ihmene, mikä leikivarjos annetust huiskauksest jo suuttuu. –Antoa nyt siit voa tulla ku turki hihast, kurkijokelaisen palstoil totta ja leikkii, runnoi ja proosoa, kyl se voa virkisteä ja pirhakoittoa meit kaikkii!

Viime kesän ku keksittii nimmii sil Karjalan murtien säilyttämiseural, ni juohtu mielehein, jot sen nimeks ois oikein sopiva olt: ”No vielä sieki elät” – seura. Tämä melkeinpä ilohuuto rakkaihe ystäviin ja hyviin tuttaviiin harvoi tavates on meil kurkijokelaisil hyvin tunnettu. Mis maailma kolkas siit voa ois satuttu kuulemaa tätä meijä murretta, ni paikall ois tult miehe jot: ”No vielä sieki elät” rakas Karjalan murre! – Nyt ku tämä pien ”kurkijokelainen” leht millo meil tipahtaa ni sillo myö ainaki näin ajatteloa: ”Vielhä sieki elät!” – Tervetuloa vastaki!

Vilhelmiina
Kurkijokelainen 2 / 1949

Lapset tietää

Erään ala-asteen opettajan keräämiä lasten vastauksia koekysymyksiin.

BIOLOGIA

Miksi lepakko käyttää kaikuluotainta?
Näön vuoksi.
Kerro lepakon talvesta.

Se vaipuu rakennukseen. Miten karhu selviää syömättä talven yli?
Se kerää ravintoa kurkkuun.
Suden sukulaisia?
Supikoira, konootti ja pingo
Koirarotuja?
Kuumekoira, buuderi.
Hyönteisen muodonvaihdos?
Se muna, kuoriutuu, imetys, aikuinen kärpäne.

Näkökulmia

Juureva juurettomuus

”Mun koti ei oo täällä” laulaa Chisu viimevuotisella sooloalbumillaan. Mutta moni on tullut matkansa varrella pohjineeksi, missä oma maallinen maja sijaitsee tai sijaitisi. Konditionaalimuodolla viittaamaan siihen, ettei sielun koti ole aina siellä, minne leirinsä on kulloinkin syystä tai toisesta pystyttänyt. Uskoakseni tämän lehden lukijakunta tietää jotain kodista ja kodittomuudesta, juurista ja juurettomuudesta. Oman kodin jättäminen ja vieraaseen elinpiiriin siirtyminen jättävät pysyviä jälkiä, varsinkin jos kyseessä ei ole omasta tahdosta tapahtuva muutto.

Sanonnan mukaan kotini on linnani, mutta kristilliseen perinteeseen kuuluu ajatus maallisesta kodista väliaikaisena asuinsijana matkalla kohti ikuista taivaspaikkaa. Kaikesta huolimatta kodilla, olipa se millainen tahansa, on ihmiselle suuri merkitys. Sen tietää viimeistään silloin, kun omansa on menettänyt. Koti merkitsee ihmiselle erinäisiä asioita. Monet korostavat, että oma pesä on rauhoittumisen tyssijä hektisen elämän pyörteissä. Toinen on tehnyt kotinsa itselleen tai

perheelleen väliaikaiseksi tai pysyväksi asunnoksi, toinen muita silmällä pitäen, edustasunnoksi, kakkoskodiksi tai myyntikohteeksi. Kodilla on monta funktiota.

Nykyään elintason nousua kotiin on varaa sijoittaa ja sitä laitetaan suurella sydämellä. On tärkeää, että siellä viihtyvät niin vieraat kuin talonväki. Sijoittaminen kotiin on monella tapaa sijoittamista itseensä. Vähin varoinkin saa aikaan kodikkuutta ja tyylejä on mistä valita. Vain tyyliittömyys on tyyliittöä. On sisustus- ja rakennusohjelmia ja alan lehtiä, nettisivustoja jne. Tuskin edes lama pystyy nakertamaan intoa muodikkaaseen harrastukseen.

Tasan eivät käy onnen lahjat. Siinä, missä toinen asustaa luksuslinnaansa, joutuu toinen viettämään yönä taivas katonan, myös Suomessa. Väestössämme on yhä niitä, jotka joutuivat muuttamaan sodan jaloista, vihollisen valtaamilta alueilta. Evakot kohtasivat monia mökkejä, pirttejä, huoneita ja muita asumuksia ennen kuin pysyvä koti, usein hartiavoimin, nousi rakkaan, mutta haavoittuneen Suo-

men maankamaralle. Ennakoluulot, kateus ja katkeruus olivat tuttuja tunteita uusilla aluilla niin vanhojen kuin tuoreiden paikkakuntalaistenkin mielessä.

Kuusi vuosikymmentä on kulunut ja maamme eduskunta pohtii maahanmuuttokysymyksiä. Asiaan kantaa ottamatta haluan kysyä, annammeko kodin kodittomille vai suljemmeko oven koputtajan nenän edestä. Hälyä herättänyt yhteisvastuukeräys on yksi kysymys monien joukossa.

Vähään voi olla tyytyväinen tai paljoon tyytymätön. Olen varttunut viime laman jälkeisessä vaurastuvassa maassa, nähnyt uutisissa nälkiintyneet lapsiraukat evakkomatkoillaan ympäri maailman. Saanut sellaista, mistä monet meillä ennen ja muualla nyt eivät osanneet tai osaa edes haaveilla. Olen kuullut ja lukenut totta ja tarua maamme sodista ja luovutetusta Karjalasta. Minua ei enää ole haukuttu ryssäksi karjalaisista sukujuuristani huolimatta toisin kuin edellisii sukupolvia, evakkoja ja heidän lapsia. En ole kieltänyt enkä mainostanut lähtökohtiani. Olen länsi-

suomalaistunut siinä, missä muutkin. En puhu karjalanmurretta, en edes ole puhealias. Tiedän kuitenkin, kuka olen ja mistä tulen. Tunnen karjalaisia tapoja, sanoja ja ruokia. En ole vähätellyt tai korostanut niitäkään.

Olen elänyt elämäni Varsinais-Suomessa. Kuulun siihen ikäpolveen, joka on ihannonut Helsinkiä maamme mittakaavassa riittävänä kaupunkina, Turun ollessa vain parjattu ruotsalaismielinen kalastajakylä ja Tampereen pohjoispuolen jo varsin eksoottista pohjoiskalottia. Olen kadehtinut pääkaupunkilaisia liikennemuutoksia, alueen omaan kotikuntaan verrattuna huomattavasti moninaisempia mahdollisuuksia, hyviä liikenneyhteyksiä ja kaupunkikuvaa.

Globalisaatio on tehnyt maailmasta kylän. Suomalaiset ovat muiden muassa saaneet oman kansalaisuutensa rinnalle EU:n vastaavan. Enää kotipaikkakunnalla ei ole entisenlaista merkitystä, kun yhteydet toiselle puolelle maailmaa saa ennen kuin ehtii kissaakaan sanoa. Tai sitten toisinpäin: kodista on kovenevassa maailmassa tullut entistä tärkeämpi tuki-kohta.

Kodikasta kevättä!

Ahman Tassu

Toimituksen tuoilta

Kaipaisin kolumnisteja! Tässä lehdesä on ensimmäistä kertaa palsta ”Näkökulmia”, jossa nuori nainen pohtii asioita omasta näkökulmastaan. Millainen on sinun näkökulmasi? Näkökulmia -kolumneissa erilaiset ihmiset, erilaisista taustoista ja elämäntilanteista kirjoittavat jostakin heille tärkeästä asiasta omasta näkökulmastaan. Sinun näkökulmasi ei tarvitse olla sama kuin minun näkökulmani eikä kenenkään tarvitse etsiä kirjoituksissaan kompromisseja, mikäähän mahtaisi olla meidän näkökulmamme.

Wikipedia määrittelee kolumnin

näin: *Kolumni on sanoma- tai aikakauslehdessä omalla palstallaan säännöllisesti julkaistava lyhyt kirjoitus, jossa toimittaja tai avustaja esittää oman mielipiteensä jostakin ajankohtaisesta aiheesta. Kolumnisteiksi pyydetään usein poliitikkoja tai muita julkisuuden henkilöitä. Kolumni eroaa uutisesta siten, että kirjoittaja esittää siinä henkilökohtaisen mielipiteensä ja tarkastelee asiaa vain valitsemastaan näkökulmasta. Lisäksi kolumneissa voidaan käyttää uutista laajemmin eri tyylikeinoja kuten ironiaa tai huumoria. Kolumnin tyylilajiin kuuluu, että kirjoittajalla on oikeus piikitellä ja esittää olevansa oikeassa.*

Kolumnisteiksi on lupautunut tässä lehdessä kirjoittava nuori nainen sekä nykyisellä Kurkijoelle asuva opettaja. Olisi mielenkiintoista saada lisäksi vaikkapa kurkijokelaisen, hiitolaisen puoliso (mies tai nainen), joka rinnalla eläessään on tehnyt omia huomioitaan, kunnalliselämässä vaikuttava henkilö, yrittäjä tai juuri sinä, joka nyt mietit, että minulla olisi hyvä aihe, mutta eihän tuossa luettelossa ole mainittu minua!

Kirjoittaja voi kirjoittaa omalla nimellään tai nimimerkillä, kirjoituksen yhteydessä voi olla valokuva kirjoittajasta tai kirjoittajan oma ”logo”.

Odotan yhteydenottojanne!

Helena Sulavuori

Escon puumerkki

Sanomalehti

järjestää taas suositun

lukijamatkan

Kurkijoelle 4.-7. kesäkuuta 2009

Alustavaa tietoa lukijamatkasta, lopullinen matkaohjelma valmistuu maaliskuun aikana.

Matkan hinta hotellimajoituksella kahdenhengen huoneessa **270** eur/hlö.

Yksityisesti perhemajoituksessa majoittuvilta viisumihankkimiskustannukset + kuljetus maksaa **135** eur/hlö.

Yksityisesti perhemajoituksessa majoittuvilta, joilla on viisumi voimassa, pelkän kuljetuksen hinta on **90** eur.

Kuljetuskustannuksiin sisältyy bussilla tehtävät kierrokset Kurkijoella, mahdollisuuksien mukaan vierailu läheisille kotikylille sekä toisena päivänä yhteinen kiertoaajelu ympäri Kurkijokea.

Viisumihankintaa varten jokaisen pitää täyttää viisumianomuskaavake ja liittää mukaan 1 kpl passikuvia (voi olla mustavalko-, tai värikuva), sekä kopio voimassaolevan passin kuvasivusta.

Passin tulee olla voimassa vähintään 6 kk matkan jälkeen.

Vastuullisena matkanjärjestäjänä toimii Matka-Niinimäki Oripäästä.

Viisumianomuskaavakkeen saa tulostettua Matka Niinimäen kotisivuilta:

www.matka-niinimaki.fi

Ilmoittautumiset Matka-Niinimäki
puhelimitse 02-4865 880 tai 0500-531905
tai sähköpostitse: ossi@matka-niinimaki.fi

Tule mukaan

Yrtit maustavat ja hoitavat

- yrttiviikkoa vietetään 23.-29.3.

Tuoreyrtit tuovat ruokaan kesän ja auringonpaisteen. Jo itse ruoanlaitto muuttuu tuoreiden yrttien ansiosta mielihyvää tuottavaksi, koska yrteistä saa iloa kaikille aisteille. Kokeile erilaisia tuoreyrttejä ja etsi itsellesi sopivat makupolut. Aloita pienestä ja laajenna maku-reviiriä vähin erin.

Alkujaan yrtit ovat olleet kysyttyjä nimenomaan lääkinällisten ominaisuuksiensa takia. Nykytutkimus vahvistaa yrttien terveysvaikutukset. Yrteissä on paljon fenolisia yhdisteitä kuten yleensäkin kasviksis- sa. Yrteistä voi saada apua pikkuvaivoihin, kuten sitruunamelissasta helpotusta yöunen saantiin ja mintusta ruoansulatukseen. Timjami tehoaa yskänärsytykseen ja rosmariini karheaan kurkkuun.

Tuoreyrttien avulla kaikki saa helposti täydellisiä onnistumisen kokemuksia. Kuin toisilleen luotuja ovat tomaatti ja basilika. Rosmariini sopii vahvojen liharuokien ja valkosipulin kanssa. Ranskalaisten rakastama rakuuna aateloit kastikkeet ja porkkanan. Persilja toimii loistavana tukimakuna lähes kaikelle. Ilman tilliä skandinaavinen ruoka ei tule toimeen ja ruohosipuli saattelee salaattit, kasvis-, kala- ja munaruokat sekä vaaleat kastikkeet.

Asettele isoon kulhoon tarjolle erilaisia tuoreyrttejä ruukkuineen niin, että juuristot saavat kulhon pohjalta vettä. Anna yrttiaselman koristaa ja tuoksua, ja korjaa satoa syötäväksi. Viimeistelet keitot, voileivät ja munaruokat aromaattisilla yrttien lehdillä, pääsiäislammas rosmariinilla, juurekset timjamilla ja tarjoa määmi vaniljavaahdon, appelsiinipalojen ja mintunlehtien ryydittämänä!

Makutahnan yrtit

Basilikat sopivat loppusilauksena lähes kaikkeen salaateista liha- ja kalaruokiin, juustoihin, öljyyn, jälkiruokiin ja hilloihin, pastaan ja perunaan; rauhoittavat mieltä, edistävät ruoansulatusta, toimivat lemmyntyrteinä;

miellyttävän pehmeä, tilaa antava maku

Oregano yhdistetään pizzoihin, paistoksiin ja kasvisruokiin, mutta sopii myös jauhelihaan, tomaattiin, lam-paaseen ja pastaruokiin; kokeile kurkun kurlaamiseen ja höyryhengitykseen sekä parantamaan aineenvaihduntaa ja vatsavaivoja; maussa meiramia ja timjamia

Persilja on oiva tuki muille mausteille, kuin orkesterin jousisoittimet; sopii kaikkeen paitsi makeaan; lisää ruokiin valmistuksen loppuvaiheessa, että maku säilyy; raikastaa hengitystä, poistaa turvotusta, antaa C-vitamiinia ja rautaa; raikas, makeahko maku

Makutahna

- 1 ruukku persiljaa
- 1 ruukku oreganoa
- 1 ruukku basilikaa
- 1 ruukku rucolaa
- 1 - 2 valkosipulinkynttä
- 1 pieni sipuli
- puolikas punainen paprika
- 0,5-1 dl rypsiöljyä
- riippaus cayennenpippuria
- 0,25 tl suolaa
- 1-2 rkl viinietikkaa

* Leikkaa yrtit ruukuista monitoimikoneeseen ja pyöräytä hienoksi. Kaada joukkoon osa öljystä ja pyöräytä koneella.

* Hienonna valkosipulinkynnet ja sipuli mahdollisimman pieneksi. Hienonna paprikanpuolikas. Lisää si-

pulit ja paprika yrttiseokseen lusikalla sekoittaen. Monitoimikoneella sekoitettuna sipuli muuttuu karvaaksi.

* Lisää hiukan öljyä ja mausta cayennenpippurilla, suolalla ja viinietikalla. Sekoita tasaiseksi.

* Tarkista maku ja lisää mausteita sekä ohenna tarvittaessa öljyllä. Parhaimmillaan tahna on yön yli vetäydyttyään.

* Yrttitahna säilyy lasipurkissa muutamia viikkoja. Kaada tahnan pinnalle aina käytön jälkeen hiukan öljyä,

se parantaa säilyvyyttä. Makutahna sopii niin grillatulle lihalle kuin perunoidenkin mausteeksi.

Vinkki: Paprikan voi korvata kurkulla.

Ohje: Kotimaiset Kasvikset ry

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on s. detty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovalle Asianajajaliitolle ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat my s maksuttomia oikeudenkäyntiä ja oikeusturva-asioita.

Asianajotoimisto HEIKKI RANTANEN

Varatuomari
Julkinen kaupanvähvistaja
Kauppakatu 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

Asianajotoimisto JARI HEIKMAN OY

AA, VT Jari Heikman
AA, VT Katri Ranta-Eskola
VT Kaarina Nylamo
Turuntie 8-14, II krs. Loimaa
Puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com

MUSIIKKIVÄEN PALVELUPAIKKA LOIMAAN MUSIIKKI

Puh. (02) 7622 950
Oikokatu 3, Loimaa
Avoimna:
ma suljettu, ti-pe 12-17, la 10-14

KukkaBox

Puh. 762 2669

Vastapäätä Loimaan Aluesairaalaa

Erikoishammasteknikko

MARKO ROSENDAHL

Vastaanotto Heimolinnankatu 14 Loimaa

Ajanvaraus puh. (02) 763 1179

ERLUND-talo

Hengittävä hirsitalo. Rakenteissa ei muoveja eikä epäorgaanisia aineita. Englannin MTV:n valinta Suomen edustajaksi Grand Designs-ohjelmaan.

Asu terveellisesti, hengitä vapaasti unelmiesi talossa, Erlund-talossa!

MELLILÄN HIRSITYÖ

Ysitie 345, 32300 MELLILÄ
Kotimaan myynti:
Juhani Eklund p. 0400-530 979
e-mail: myynti@erlund-house.com

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija.

Tilaa nyt Kurkijokelainen, kaksi kertaa kuukaudessa ilmestyvä pitäjälehti!
Vuosikerta vain **35** eur. Tilattuna alle 1,50 eur/kpl.

Tilaan Kurkijokelaisen

☐ Itselleni

☐ Lahjaksi

Lehden saaja

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Lahjatilauksen maksaja:

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Palauta kuponki kirjekuoressa osoitteella:
Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
tai tee tilaus sähköpostiosoitteessamme:
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

Basilikaa löytyy monissa väreissä, punainen basilika yrtti-asetelmassa on näyttävä yksityiskohta.